

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	---

Iparos tanulók munka-kiállítása.

Sokszor hangoztatott elv, hogy az európai nemzetek nagy családjában mi magyarok is csak akkor és annyiban tehetünk számot, a mikor és a mennyiben az ipar és kereskedelem terén nemzetünket nagygyá, versenyképesse tudjuk tenni.

A mai időben csaknem minden állam kormányának főfájást okoz a szocializmus, a munkáskérdés megoldása, és az államok vezetői belátták azt, hogy különösen az iparosok társadalmi viszonyait rendezni kell; hiszen ez osztály munkálkodása egyik főrűgője, egyik sarkalatos tényezője a nemzetek felvirágzásának, alapvetője azok jólétének.

Manapság — a demokraczia mai napjaiban, csakis a munka üdvözt. Minden ember annyit ér, a mennyit a munkája; és a mint áll ez az egyesekre, úgy vonatkozik az államokra is.

Elértük azt a kort, mikor nem a születés, hanem a munka adja a leg-

főbb jogczimet a tiszteletre. Ma ünneplik, jubilálják a minisztert, mert dolgozik; ép úgy ünneplik, jubilálják a gyárost, a munkavezetőt, a munkást, mert mindannyian példát adnak munkájukkal s támogatják az államot ama nemes versenyben, melynek minden téren, de különösen az ipar terén, jelszava: „Főlölegessé tenni az idegent“.

Igen, tehát dolgozni kell minden téren. De az a nagy hiba, hogy ezt nem akarjuk belátni. Sokan azt hiszik, hogy csak az iparos, kereskedő és földmives dolgozik és épen azért, ha módjában van a családfőnek, úrrá nevelteti fiát, abban a hiszében, hogy ott nem kell dolgozni.

Tévedsz halandó! És épen e nagy tévedésnek vannak igen szomorú következményei.

A különben eleven felfogású ifjút, elvégezvén a középiskola négy alsó osztályát, ha vagyonos az iparoscsalád, nem adja iparos- vagy kereskedő tanulónak, hanem tudós férfiút akar

belőle nevelni, akár van hozzá esze, akár nincs. Az ily erőltetett, ráerőszkolt tanítás áldozatai azután a proletárok dűsan sarjadzó ezrei, mint a minőkkel, elég sajnos, hogy léptenyomon találkozhatunk.

Pedig becsült állás manapság az iparosé; társadalmi közbecsülésnek örvend a derék iparos; azonkívül pedig teljes függetlenséget biztosít. Miért idegenkedik tehát épen az iparososztály e pályától, midőn fia nevelésének irányt ad?

Avagy mit tesz kormányunk az iparos és kereskedő tanulók érdekében? Megvalósítja a kormányok csaknem eszményi végcélját, boldogítani törekedik a népet, még annak akarata ellenére is. Iparos tanuló iskolák felállítását rendeli el; sőt sok helyen felállítja a saját költségén is. Iparos tanuló- és segédmunka-kiállításokat rendeztet, hogy feltüntesse a helyi készítmények minőségét, hogy így a látott és tapasztaltakon okulva, az iparosok izlése nemesedjék.

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCSÁJA.

CSENDES ESTE

Csendes este, puha fehér
Párnák ezüst hullámiban
Tarka szárnyán képeletnek
Elmélázom hosszan, hosszan!

Fellebben a multak fátyla
Szülőföldi láthatárral
S gyermekkorom tündéerkertje
Bájjolólág felém tárul.

Mosolyogva kél felette
Melegítő nap sugára;
Fényben úszik a tündéerkert.
Ujból, újból valahára!

Benne lombos erdők árnya
Ezerszínű virágszónyeg,
Zengő madár, tarka lepke,
Piros rózsák, nefelejtsek.

S ez édennek közepette
Magam állok — újból gyermek
Játszadózva épp mint *akkor*,
Örvendezve szép létemnek.

S közepette árnyas fáknak
Kis házikó, boldog tanyám;
Csendes, szerény háznép lakja:
Kis testvérem és az anyám.

Hová midőn a mezőről
Vigan lejtve tévedék el,
Édes anyám édes csókkal,
Forró csókkal halmozott el.

Oh, mi élv volt élttem akkor!
Milyen gyönyör, mily érzemény!
Szép életem kísérője:
Hít, szeretet és a remény.

S multak napok, multak évek,
Nem valósult édes álmom;
Zúgó vészek sebes szárnyon
Elvívék a boldogságom!

És a rideg, gyászos való
Rémképeit egyre látom,
Amint úzik-hajtják egymást
Szünet nélkül a világon . .

S mint a szárny-csüggesztett holló
Száll lelkemre sötét bánat . . .
Szívem vérzik s szemeimben
Fájdalomnak könnye támad.

Lassan-lassan oszlanak el
Köd gyanánt a sötét képek;
Elesöndesül a fájdalom,
Nem kinez a bánat érzet.

És az álom, tünde álom
El-el ringat röpke szárnyán.
S a csalódott — újból *gyermek*:
Órül léte boldogságán.

Kárpáti Károly.

Nem tudom én

Nem tudom én, milyen manap
Az a legény-fajta,
Hogy nincs neki felesége,
Búslakodik rajta.

Csak sóhajtoz, panaszkodik
Ábrándozik egyre,
S feleségre fanyalodni
Még sincs neki kedve.

Van elég jó, van elég szép
Csak utána járjon;
Nem lehet az, hogy magának
Valót ne találjon.

Azt mondtuk: „Boldogítani törekedik a kormány a népet még annak akarata ellenére is“. Vajjon nem úgy van-e? Hány mester és kereskedő idegenkedik tanulóját az iskolába jártni? Hála érdemes előjáróságunk erélyes, jóakarató intézkedéseinek, az említett idegenkedés nálunk mind ritkább és ritkább lesz és csak így lehetséges, hogy ipar- és kereskedelmi iskolánkban a tanulók száma napról-napra szaporodik.

Avagy az „Országos Kiállítás“ ok nem az iparosok és kereskedők érdekében hozhat létre? És hogy kormányunk mennyire szívén hordja a honi és a nemzeti ipar fejlesztésének ügyét, kitűnik abból is, hogy a közelmúltban is Berlinben az ottani nagykövetünk közreműködésével, magyar árúcsarnok megnyitását tette lehetségessé, és mint örvendetes esemény konstatáltatott, hogy az árúcsarnok igen szép látogatottságnak örvend.

Áttérve a tanonc-iskolára, ugyan mi adhat alkalmat az iparos tanulók izlésének nemesítésére, ha nem az iparos iskola, hol is épen a szép érzék fejlesztésére oly nagy súlyt fektetnek, és az időnként tartatni szokott tanonc munka-kiállítások?

Csongrád iparosainak még igen nagy előnye van városunk jóvoltából, de meg talán a tantestület lelkiismeretességéből, hogy az iparos tanoncok oktatása semmi kívánni valót nem hagy maga után.

Mutassuk meg, hogy Csongrád város ipara a helyes uton halad, küldjük tanulóinkat minél nagyobb számmal és minél több és izlésesebb tárggyal a közel jövőben, a vizsgák alkal-

De a ki csak egyre-másra
A holdat imádja,
Bizony annak sohasem lesz
Felesége, párja.

Mert higyjétek, sohajokkal
Várat be nem vesztek,
S öökké csak félemberek:
Aggregények lesztek.

Rajta tehát! Csak előre!
Féire a bü, bánat!
Ha te nem jársz a lány után,
Ő nem jár utánad.

Vegyetek hát feleséget
S megszűnik az átok:
Megölelünk, megcsókolunk
S áldást hozunk rátok.

Mert hát bizony akárhogy van
Az csak mégsem járja:
Hogy ne legyen a magyarnak
Felesége, párja!

Böské.
(azaz: Kárpáti.)

mával tartandó kiállításra, alkalmat adva így az érdeklődő közönségnek iparunk fejlődéséről.

Lebegjen előttünk mindig a vágy, magyarrá, nemzetivé tenni az ipart, magyar genius, magyar szellem lengje azt át, jelszavunk legyen feleslegessé tenni az idegent.

Adja Isten, hogy e kívánságunk minél előbb és minél alaposabban megvalósuljon.

Soraimat Colbert, XIV. Lajos nagy minisztere szavaival végzem: „A nép nyomora nem a királynak fizetett adó miatt támad, hanem a különbségből, a mi az egyik és a másik állam munka kifejtése között van, mert az a nép, a mely dolgozni akar meg is tud élni a maga emberségéből“.

Dolgozzunk!!

Bodor Ferencz.

Az önkéntes tüzoltó egyesület megalakulása előtt.

Végre e sokat hányatott kérdés is azok közé soroztatott, melyek tevékeny főszolgabíráinkat, egyéb számtalan teendői és sok oldalú elfoglaltsága mellett is arra ösztönzik, hogy amennyiben az a város érdekeinek előmozdítását célozza, — fáradhatlan erővel oda törekedjék, mikép az, községünk javára sikeres megoldást nyerjen.

Jelen kérdés megoldása úgy, hogy az minden tekintetben helyes, de főleg, hogy ne csak ideiglenes, hanem egy állandó, tűzbiztonsági szempontból messze kiható, maradandó becsú és értékű intézmény létesítsék, — valljuk meg őszintén — nagy körültekintést és mivel sem kevesebb gondot és tapintatot igényel; tekintetbe véve továbbá azt, hogy bizonyára szükség lesz a város részéről is némi anyagi segély nyújtása, könnyen beláthatjuk, mikép jelen kérdés éppen nem tartozik azok közé, melyek alkalmasak volna az előjáróságunk és illetve főszolgabíráink népszerűségét emelni.

Bár ki legyen is, népszerűségének szerkezőjüül nem szegődünk, de ha községünk érdekeit célzó oly intézmény létesítéséről van szó, melynek keresztül vitelét helyesnek, célszerűnek véljük, akkor teljes erőnkől támogatni fogjuk azokat, kik mindent elkövetnek, annak megvalósításáért.

Mult számukban megírtuk, hogy Dr. Cicatricis főszolgabíró úr pünkösds-vasárnapra alakuló gyűlést fog összehívni, mielőtt ezt tenné, tájékoztat és illetve bizonyosságot akarva szerezni arról, hogy a kellő számú működő tagok mellett még megfelelő pártoló — fizető — tagok is lesznek-e, aláírási iverket bocsájtott ki azok neveinek összeírása végett, kik e közhasznú intézmény fölállításához anyagi segélyvel hozzá járulni készek, úgy hogy a pártoló tagok évi befizetése a két forintot meg nem haladja.

Örömmel vesszük tudomásul, hogy már eddig több mint 100 aláíró jelentkezett, kik több-kevesebb jövedelmükből évenként áldozni készek e nélkülözhetetlen intézményre.

Midőn azonban e fölötti örömünknek kifejezést adunk, nem titolhatjuk a megbotránkozásunkat azon eljárás fölött, melyet egy helybeli Crózus tanusított egyik iv tartóval szemben, ki első sorban is ő hozzá sietett, azon jó reménységben, hogy a nagyon gazdag ember bizonyára egy méltó összeggel fogja megnyitni — nem a tárczáját, hanem a pártoló tagok névsorát; e helyett majd ki utasította az iv tartót, mint valami kolduló

vándort. No de e fölött napi rendre térhetünk azon óhajjal, hogy az ő segedelme nélkül is oly helyzetbe jutunk, hogy ha ő a tűzoltók segedelmére szorulna — mit nem kívánunk neki — mi készséggel fogjuk azt nyújtani.

Sokan, kik az ivet nem irták alá, az esetre, ha az egyesület csakugyan létesülni fog, készséggel föl ajánlották az önk. tüzoltó egyesület alapítókéjéhez való hozzá járulásukat.

Végül, még azon ohajunknak adunk kifejezést, hogy a sikeres működés érdekében föltétlenül kívánatosnak tartjuk a czélba vett városi tűzörség felállítását is,

Nem mi leszünk — azt hiszem — az utolsók, a kik csupán az önkéntes tüzoltóság fölállításának tervét dicsőíteni városunkban nem vállalkoznak; de mi leszünk az utolsók, akik az ideális terv gyakorlati alkalmazását célirányosnak tartják.

Ha az előjáróság a városi tüzoltóságot nem állítja föl, és csupán az önkéntesekre volna a város utalva, és ha az első sikeres tűzproba kiállása után elmondhatjuk: üdv neked önk. tüzoltóság, ki a veres kakas el pusztítására törsz! ha jön ilyen idő, mi leszünk az elsők, akik ragadunk toll helyett csákyát az önkéntesség nagyobb dicsőségére. a pusztító elem romboló hatalmának megfékezésére.

— czi.

Vidéki előfizetőink kényelmére lapunk mai számához postautalványt mellékelünk. Tisztelettel felkérjük mindazon t. előfizetőinket, kik még lapunk előfizetési összegével hátralékban vannak, — azt mielőbb hozzánk beküldeni, valamint az újabb előfizetést is megújítani sziveskedjenek, nehogy ennek mulasztása miatt lapunk kiadóhivatalában a szétküldés iránt fennakadás történjék.

A kiadó hivatal.

Ujdonságok

— május 10.

— Községünk mult évi összes számadásait vizsgálta meg a napokban Novák József országgyűlési képviselő, vármegyei törvényhatósági kiküldött. A számadásosát teljesen rendben találta a képviselő úr.

— Vármegyénk közigazgatási bizottsága f. hó 12-én dél előtt tartja a havi rendes gyűlést a vármegyeház kistermében. Ugyanaz nap délután 3 órakor pedig a bizottság fegyelmi választmánya gyűlésez ugyanott.

— Miniszteri jóváhagyás. A kereskedelmi miniszter a csongrádi ipartestület kezében szervezett békéltető bizottság alapszabályait jóváhagyta.

— Artézi kutak. Még ez év folytán, július havában megkezdik a város belterületén az öt artézi kút furását. — Egy-egy kút költsége 1200—1500 fitra van számúva, ha a csövek 3 hüvelyk átmérőjűek lesznek. Szűkebb cső alkalmazásával a költség kevesebb lenne. A kutak olyanok lesznek, mint a milyenek a szomszédos Pallavicini uradalom területén már vannak ásva. A művezetéssel ifj. Toldi Antal okl. gépész van megbízva.

— A csongrádi ált. ipartestület saját pénztára javára f. évi május hó 17-én, vagyis pünkösds-vasárnapján a csongrádi iparos ifjuság közreműködésével a városi népkertben táncvigalommal egybekötött népiünnepélyt rendez. Tárgysorozat: 1. Verseny gyaloglás. A belvárosi első örházról a körtöl-tésen, a népkert kapujáig. Első díj 3 ezüst frt. Második díj 2 frt. Harmadik díj 1 frt. 2. Fenyő mászás. A nyertes díjai a fenyő hegyébe aggatott összes értékes tárgyak. 3. Lepény evés. A nyertes jutalma a lepény közepén levő ezüst forint. 4. Számár futtatás. A leglustább számár díja 4 frt. Második díj

2 frt. 5. Zsák verseny. 1 díj 2 frt. 2 díj 1 frt. 6. Birkózás. A legügyesebb birkózó díja 2 ezüst frt. A népiünnepélyt este 8 órakor, Farkas Balázs első zenekarának közreműködésével, a nyári szünetben tartandó táncmulatság követi, melyre külön meghívók adtak ki. Akik tévedésből meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak, ez óhajukkal az ipartestület előjáróságához fordulni szíveskedjenek. Belépti jegyek ára: a népiünnepélyre 20 kr, gyermekeknek 10 kr; a táncmulatságra 60 kr. Jegyek előre váltathatók naponta az ipartestület irodai helyiségében, s az ünnepély alkalmával a pénztárnál. A versenyekben csak azok vehetnek részt, kik az ünnepély napján déli 12 óráig magukat Csanádi Gyula úrnál előjegyeztetik. A népiünnepély pünkösdi napján a délutáni isteni tisztelet végeztével, az ipartestület helyisége előtt mozsárágyú lövések és zeneszó melletti fölvonulással veszi kezdetét.

— Szociál-demokraták Csongrádon.

Ki hitte volna azt, hogy akadnak nálunk is olyan egyének, kik a csongrádi, béke szerető iparosok és földművesek között a szociális eszméket akarják terjeszteni. Pedig a dolog csakugyan megtörtént. Néhány kolompós, kik összekötésben állottak az „Általános munkás-betegsegélyző és rokkant-pénztár“ együlettel, melynek pedig korántsem az a célja, hogy a beteg-munkásokat segítse, hanem az hogy a béke-szerető polgárokat a hatóságok és a módosabb, dolgozni szerető iparosok ellen fellázítani; vagyis más szóval, felizgatni a népet, és azután oda vezetni a puskacső elé és lelövetni, mint ez legközelebb megtörtént Orosházán és Csabán. Azonban a „nedolgozó“ uraságok, most az egyszer „csizmadiát fogtak“. Mert hiába, ez a mi főszolgabíránk fránya egy ember! Nagyon hamar „a szeg fejére koppant“. Az ember azt gondolná róla, hogy az ilyen dolgokkal nem is igen törődik, legalább a bajusza állásából nem lehet kinézni. Pedig a főszolgabíró úr már akkor, midőn az engedélyt megadta a „népgyűlés“ megtartására, jól tudta azt, hogy Ugrai Albert helybeli iparos és Szilber János kényszer kollégánk, értekezletet tartottak a Goda-féle *Mű-Iben*, Kirschner „nemzetközi szociál demokráta“ urasággal oly célból, hogy az általános „Munkás Betegsegélyző és Rokkant-Pénztár“ vidéki előhelyét, Csongrádon felállítsák, vagyis más szóval, lépve vigyék a csongrádi iparosokat és kubikosokat. A népgyűlést f. hó 7-én délután 4 órakor tartották meg a „Központi Szállodában“. Megjelent: 14 iparos és 200-300 kubikos. Ugrai Albert megnyitotta a népgyűlést és kijelentette, hogy a központi választmány őt nevezte ki vezetőnek és pénztárnoknak. Előadta, hogy azok, kik az együletbe belépnek, azon esetben, ha netalán megbetegednének, a munkás-segélyző egyulettől hetenként 5 frtot kapnak segélyként. A jelenlévők pedig ezen kijelentést könnyen vállalták és kijelentették, hogy ilyen módon belépnek az együletbe és iparkodni fognak mentül több uborkát és éretlen sárgadinnyét megenni, hogy többször betegek lehessenek és így — az 5 frtokat zsebre vágassák. De az öröm csakhamar örömmé változott! Mert most meg a főszolgabíró úr szólalt fel. Felkérte Ugrai Albert urat, hogy lenne szíves kinyilatkoztatni, hogy mily összegért lehet megvásárolni, azt a reménybe helyezett bizonyos 5 frtokat. Ugrai úr nem késett kijelenteni, hogy bizony a jótétteményben csak azon együleti tagok részesülnek, kik hetenként az egyület szent céljaira, 1—2 piczút szurkolnak le, az egyület pénztárába. Mintha csak hideg vizet zúdítottak volna a t. publikum nyaka közé, úgy lehült a lelkesedés ezen kijelentésre. Erre azután a főszolgabíró ur harsány hangon felhívta a publikumot, hogy azok, kik a heti piczulákat nem hajlandók befizetni, hagyják el a gyűlés-termet. Nem telt el 2 perc, Ugrai úr tizenegyed magával búslult a szociál-demokratismus bukása felett Csongrádon.

— Nyilatkozat. Az alábbi sorok közlésére kérte föl Zsiga János úr lapunkat:

Alólirott ezennel kijelentem, hogy a helybea megalakítani akart munkás betegsegélyző együletnek addig tagja voltam, míg annak a célja valósággal a helybeli iparosok javára irányult. De tekintve azt, hogy az Ugrai Albert által kezdeményezett betegsegélyző egyület a helybeli iparosokra káros hatású s egészen más jellegű: ennél fogva annak tagja ezennel megszünttem lenni; s egyáltalán mindenkit felhívok arra, hogy óvakodjék ezen Ugrai által kezdeményezett egyület tagja lenni, mert annak csak káros hatása lehet.

Csongrád, 1891. május hó 9.

Zsiga János.

— Jövohagyás. Gassich Lajos elemi iskolai igazgató — miut már irtuk — hajlott korára való tekintettel igazgatói állásáról lemondott; az iskolaszék legutóbb tartott ülésében a polgári és elemi iskolai igazgatói állásokat egyesítette és az igazgatói teendőket ellátásával Farkas Béla polgári iskolai jelenlegi igazgatót bízta meg. Mint értesülünk a vármegyei kir. tanfelügyelőség a közs. iskolaszék eme határozatát észrevétel nélkül jövohagyta.

— Az utczák téglajárdái is nem sokára kiépíttetnek. A napokban megejtett árlejtés alkalmával az utak kiépítését ifj. Kovács János hód mező vásárhelyi építő mester vállalta el négyszög méterenként 1 frtért. A helybeli iparosok 1 frt 20 kr, sőt 1 frt 40 krért akartak vállalkozni. — Az építéshez vásárhelyi jó minőségű l. rendű téglát fog a vállalkozó használni. A szükséges homokot a város adja.

— A vasúthoz vezető mű-út traszszírozását az oszt. állam vasút társaság kiküldött szakközvegei e hó 8 án megkezdették. A társulat az építéshez szükséges anyagokat nyereség nélkül számítja; az összes költség mintegy 30—35 ezer frtra tehető. Megjegyezzük, hogy az út egyidejűleg a gőzhajó állomásig is ki fog építtetni és a városnak tulajdonképpen *semmibe* sem kerül, mert a szállítmányokért fizetendő díjak fogják az út költségeit törleszteni.

— Halálozások. Libermann Bernát, a munkás emberek méltó mintaképe, aki habár viruló egészséggel nem dicsekedhetett, mindazonáltal hangya szorgalommal munkálkodott, hogy sok tagu családját a szükségesekkel elláthassa, e hó 6-án háromheti súlyos betegség után, tüdőbajban elhunyt. Élete, mely csak 48 évet számlált, a folytonos munka volt. 17 évig az itteni izr. felekezeti iskolánál mint tanító volt alkalmazva s e téren is kötelességének hivatásszerűen megfelelt. A hitközség beszüntetvén felekezeti iskoláját, Libermann nyugdíjba helyezte, megállapítván részére havi 20 frtot. Ez a nyugdíjazás vitte szegényt a sirba; mert a 20 frt nyugdíjból 10 tagból álló családját eltartani nem lehetett, tehát munka után látott. A városnál mint napidíjas dolgozott és néhány háznál tanított. A sok munka megtörte a gyenge szervezetet. Ő már pihen az örökös sirban, de itt hagyott beteges felesége és 9 árva zokogva keseregik a kenyérkereső apát. — Temetése e hó 8-án d. e. 10 órakor történt a közönség nagy részvéte mellett. Legyen könnyű a föld porladozó hamvainak! — *Csejtei Lajos* gyógyszerész urat is súlyos csapás érte; egyik kedves kis gyermeke a 2¹/₂ hónapos Antalka e héten felcsérelte e sivar földi életet a menyországgal: szülőinek mély fájdalomra elhunyt. Adjon az ég vigaszt és enyhítő balsamot a bánatos szülők fájdalmára.

— Csongrádvármegye törvényhatósága f. hó 25-én tartja ez évi 2-ik évnegyedes közgyűlését. Ezt megelőzően, a f. hó 23-án az állandó választmány, 24-én pedig a számonkérőszék gyűlésez.

— Beküldetett. Tek. Szerkesztő ur! Végtelenül csodálkozom azon, hogy a tek. szerkesztő ur becses lapjában nem volt még említés téve egy helyi érdekű nagyon fontos dologról. Itt a magyar haza szívében, hol a híres buza terem, tisztességes süteményt kapni nem lehet. Hát már engedelmet kérek, talán

lehetne a pék urakat rászoritani arra, hogy ne csak hébe-hóba, hanem mindig kifogástalan süteményt adjanak a közönségnek. — Aztán meg itt a másik baj. A mészáros urak azt nagyon értik, hogy minden ok nélkül miképpen kell a hús árakat 48 krig felemelni, de hogy a közönséget élvezhető hússal látnák el, arról szó sincs. Hanem az is igaz, hogy a közönség maga az oka mindkét bajnak. Lehetne itt mindig jó süteményt és élvezhető, jó húst kapni, csak egy kicsit rá kellene ijeszteni azokra az urakra.

Csongrád, 1891. május 9-en.

Egy előfizető.

* **Elveszett** egy gümböded csontnyelű, fekete színű, félselyem esernyő, melynek a fogantyú végén levő nickel díszítésébe a tulajdonos neve van bekarcolva. A megtaláló kellő jutalomban részesül kiadódvatalunknál.

— **Jószág állomány** a közlegelőkön f. hó 5 én a kilenczesi közlegelőre 56 drb. tehenet hajtottak ki; f. hó 6 és 8-án a bokrosi közlegelőre lovat: 658, és rugottat 111. összesen: 769. Marhát 793-at, rugottat 441, összesen: 1234-et hajtottak fel.

A Budapesti virágkiállításról vettünk értesítést. E szerint a jury kiosztotta a díjakat, különösen említendőnek találja levelezőnk azon körülményt, hogy a „magtermelésben“ igen nagy volt a kiállítási verseny s vetélkedtek a magkereskedők, minél tökéletesebbet produkálni s így az első díjat elnyerni. Dacára azonban ez erős versenynek ez alkalommal is, mint amint az már az előző évek kiállításainál történt Mauthner Ödön, a József főherceg udvari szállítója nyerte el a legmagasabb, kitüntetés: a „védnöki érmet“, míg a többi magkiállítók csak a harmadik díjazásra lettek méltatva. A ki ismeri a védnöki érmettel kitüntetett eme fővárosi céget, s látta valaha a gödöllői királyi nyaraló pázsitait vagy megsemléte az 1885-iki országos kiállítás területén volt pázsitot, vagy végig sétált a főváros gyöngyén, a megragadó Margitszigeten s látta ott azt a zöld bársony — fügyepet, — melyek minemikének magvát a Mauthner magkereskedése szolgált; nem csodálkozhatik, hogy a legmagasabb kitüntetés őt érte: a cégnek magtermelése oly magasan áll, hogy hazánkban ma már az erfurti magokat teljesen kiszorította s azt főleg a magvak kitűnősége, az árak olcsósága, a pontos kiszolgálás és elegáns expedíció által érte el Mauthner, kinek jelenlegi kitüntetéséhez a legmelegebben kívánunk szerencsét.

VASUTI MENETREND.

Csongrádról indul — d. e. — —	9.—
K.-Kis-Szállásra érkezik. — — —	9.52
Félegyházára — — —	10.29
Szegedre ind. (sz. v.) — — —	11.27
Szegedre érke — — —	12.57
Budapestre ind. (gy. v.) — — —	12.07
Budapestre érke. — — —	2.19
Csongrádról ind. — d. u. — —	2.15
K.-Kis-Szállásra érke. — — —	3.01
Félegyházára — — —	3.36
Szegedre ind. (gy. v.) — — —	4.01
Szegedre érke. — — —	4.59
Szegedre ind. (sz. v.) — — —	4.47
Szegedre érke. — — —	6.37
Budapestre ind. (sz. v.) — — —	4.43
Budapestre érke. — — —	8.30
Budapestről ind. (sz. v.) d. e. — —	7.45
Félegyházára érke. — — —	11.22
Csongrádra ind. — — —	12.15
K.-Kis-Szállásra érke. — — —	12.48
Csongrádra — — —	1.31
Szegedről ind. (sz. v.) — — —	11.01
Félegyházára érke. — — —	2.01
Csongrádra ind. — — —	12.15
Csongrádra érke. — — —	1.31
Budapestről ind. (sz. v.) d. u. — —	12.10
Félegyházára érke. — — —	4.42
Budapestről ind. (gy. v.) — — —	1.40
Félegyházára érke. — — —	4.—
Csongrádra ind. — — —	4.55
K.-Kis-Szállásra érke. — — —	5.53
Csongrádra — — —	6.18
Szegedről ind. — — —	3.—
Félegyházára érke. — — —	4.33
Csongrádra ind. — — —	4.55
K.-Kis-Szállásra érke. — — —	5.53
Csongrádra érke. — — —	6.18

Felelős szerkesztő: Éder János.
Kiadótulajdonos: Schwarcz Sándor.

KÁVÉHAZ és VENDŐGLŐ

MEGNYITÁS.

Tisztelettel van szerencsém Csongrád és vidéke nagyérdemű közönségének tudomására hozni, miszerint helyben a főtéren, saját házámban a mai kor kívánalmainak megfelelően berendezett kávéházat és vendéglőt nyitottam. Midőn a tisztelt közönséget erről értesíteni szerencsém van, egyszersmind kérem becses látogatásaikat. Jó ételekről és kifogástalan jó italokról gondoskodva van.

Kényelmesen, és a kor igényeinek teljesen megfelelően berendezett

VENDÉGSZOBÁKKAL,

mindig szolgálhatok.

Csongrádon, 1891. május 1.

tisztelettel:

Schwarcz Ignác

kávéház tulajdonos.

Könyv- és papir-kereskedés, könyvnyomda.

Schwarcz Sándor

AJÁNLJA

jól felszerelt

jól berendezett

könyvnyomdáját könyvkereskedését

Mindennemű nyomdai munkák, u. m.:
önálló művek, folyóiratok, árjegyzékek,
körlevelek, falragaszok, hirdalok, meghi-
vók, tánczrendek, névjegyek, gyászjelen-
tések, gazdasági-kereskedelmi-pénzinté-
zeti és hivatalos nyomtatványok gyors és
pontos eszközlése a lehető legjutányosabb
árak mellett.

Hazai jeles írók termékei, egyszerű- és diszkötés-
ben, képes könyvek, ifjusági iratok, imakönyvek,
egyszerű és diszkötésben, elemi és polgári-iskolai
tankönyvek, atlaszok, térképek, szótárak, levele-
zők köszöntők, gazdasági és törvénykönyvek
nagy választékban.

Mindennemű író-, rajz-levél- és csomagoló
papir. Diszes doboz-levélpapírok, borítékok, keres-
kedelmi és jegyzet-könyvek.

Továbbá legújabb előhímezési minták, chablonok a legnagyobb asztalfutókra
vagy tálcza-kendőkre jutányos áron előnyomatnak.

Bel- és külföldi lapokra
előfizetések elfogadtatnak.

Hirdetések a „Csongrádi Lap”-ba felvételnek.

Nyomatott Schwarcz Sándor könyvnyomdájában Csongrádon, 1891.